

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/175/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201208
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5716201208.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, zastúpená: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Martin, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neplatnosti rozhodcovských zmlúv, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin z 11. apríla 2019 sp. zn. 7C/38/2016-393, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., v ktorej zamietol žalobu žalobkyne na uloženie povinnosti žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o úvere č. 8500010823 m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenie zo zmluvy o úvere č. 8500010823 sumu 435,94 €, do troch dní.

Vo zvyšnej časti tohto nároku žalobu z a m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., v ktorej zamietol žalobu žalobkyne na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere č. 8500010822 sumu 1.534,20 €, zo zmluvy o úvere č. 8500024158 sumu 1.503 € a zo zmluvy o úvere č. 8500021686 sumu 1.534,20 €, p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II. p o t v r d z u j e .

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobkyne, ktorou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti vydať jej bezdôvodné obohatenie z úverovej zmluvy číslo 500024158 vo výške 1.503 €, zo zmluvy o úvere číslo 8500021686 vo výške 1.534,20 €, zo zmluvy o úvere číslo 8500010822 vo výške 1.534,20 € a zo zmluvy o úvere č. 8500010823 vo výške 970 €, zamietol (výrok I). Žalobu na určenie, že rozhodcovská zmluva číslo 8500024158 zo dňa 19.4.2013, rozhodcovská zmluva číslo 8500021696 zo dňa 19.2.2013, rozhodcovská zmluva číslo 8500010822 zo dňa 27.3.2012 a rozhodcovská zmluva číslo 8500010823 zo dňa 27.3.2012 sú neplatné, ako nedôvodnú zamietol (výrok II.). Žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.). Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobkyňou a žalovaným boli uzatvorené úverové zmluvy č. 8500010822 dňa 27.3.2012, č. 8500010823 dňa 27.3.2012, č. 8500021686 dňa 19.2.2013, č. 8500024158 dňa 19.4.2013, na základe ktorých boli žalobkyni poskytnuté dohodnuté finančné prostriedky, pričom záväzky z týchto zmlúv si žalobkyňa nesplnila a vznikol jej dlh. Pohľadávky

vzniknuté žalovanému z uzavretých zmlúv o úvere boli predmetom rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému dlh z uvedených úverových zmlúv tak, ako je to konštatované v bodoch 14., 15., 16. a 17. odôvodnenia rozsudku. Tri zo štyroch rozhodcovských rozsudkov boli vydané počas účinnosti zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský rozsudok, ktorého predmetom bol dlh z úverovej zmluvy č. 8500024158 bol vydaný za účinnosti zákona č. 335/20014 Z.z. Žalobkyňa netvrdila ani nepreukázala, že podala žalobu o zrušenie predmetných rozhodcovských rozsudkov. Pohľadávka žalovaného z úverovej zmluvy č. 8500010823 bola predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Er/4196/2014, pričom podľa potvrdenia súdneho exekútora JUDr. Jána Gašperca, pohľadávka žalovaného ku dňu 18.12.2014 bola vymožená v plnom rozsahu. Predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 18Er/4197/2014 je pohľadávka žalovaného z úverovej zmluvy č. 8500010822, pričom poverenie na vykonanie exekúcie doposiaľ vydané nebolo. Vzhľadom k tomu, že ani jeden zo štyroch rozhodcovských rozsudkov, ktorými bola žalobkyňa k plneniu zaviazaná, nebol zrušený a rozsudky sú právoplatné, nie je možné konštatovať, že žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedených dôvodov preto nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia (peňažného plnenia) v celom rozsahu zamietol. Keďže rozhodcovské súdy vo všetkých sporových veciach posudzovali platnosť rozhodcovskej zmluvy, nebolo dôvodné vyhovieť žalobe žalobkyne na určenie neplatnosti rozhodcovských zmlúv. Žalobu žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zamietnuť aj na základe vznesenej námietky premlčania žalovaným v konaní. Žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatnila najskôr svojim podaním zo dňa 22.3.2017, ktoré však nebolo jasné a zrozumiteľné, pričom svoje podanie doplnila a opravila až podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 4.7.2018. Až uvedený dátum je rozhodujúcim pre plynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka plnenia z úverovej zmluvy č. 8500010823, dlh bol v exekučnom konaní uhradený a žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si mohla uplatniť najneskôr v dvojročnej subjektívnej lehote, ktorá uplynula dňa 8.12.2016. Aj u ostatných zmluvných vzťahov právo na vydanie bezdôvodného obohatenia zaniklo, a to u úverovej zmluvy č. 8500010822 dňa 10.12.2016, u úverovej zmluvy č. 8500024158 dňa 10.12.2016 a u úverovej zmluvy č. 8500021686 dňa 10.11.2016. Navyiac, u úverovej zmluvy č. 8500021686 pohľadávka žalovaného priznaná na základe rozhodcovského rozsudku nebola predmetom uplatnenia na exekučnom súde.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Opätovne zdôraznila, že všetky predmetné poskytnuté úvery je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 9 ods. 2 citovaného zákona, keďže dojednaná úroková sadzba v predmetných zmluvách je v rozpore s dobrými mravmi a je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka; v zmluvách taktiež absentuje termín konečnej splatnosti úveru a uvedenie skutočnej výšky RPMN. Rozhodcovské rozsudky nemožno považovať za právoplatné, keďže sú neplatné. Predmetné zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné dojednania a neobsahujú zákonom požadované náležitosti. Rozhodcovské zmluvy vytvárajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jej žalobe v plnom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok vydaný na základe zákona o rozhodcovskom konaní nebol zrušený a ani inak právne relevantným spôsobom nezanikli jeho účinky, potom nemožno plnenie, ktoré bolo vymožené na jeho základe, posúdiť ako bezdôvodné obohatenie. Pri uzatváraní zmluvného úverového vzťahu nebolo od žalobkyne žiadané - ak sa domnievala, že zmluvné podmienky boli nevýhodné - žiadať úver a rovnako nemusela ani uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Naopak, podľa bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva právo dlžníka odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní od jej uzavretia. Skutočnosť, že podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru nebolo uzavretie rozhodcovskej zmluvy, je názorom vysloveným odvolacími senátmi na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.1.2014 a Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému vyjadreniu žalovaného (v tzv. replike) poukázala na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky a viacerých odvolacích krajských súdov v obdobných veciach.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne (v tzv. duplike) poukázal na skutočnosť, že vzhľadom na vydanie rozhodcovských rozsudkov je daná existencia prekážky rozhodnutej veci. Žalobkyňa mala možnosť namietať údajnú neplatnosť rozhodcovskej zmluvy už v konaní pred rozhodcovským súdom, k čomu nedošlo. Žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne v plnom rozsahu zamietol.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po nariadení odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý v časti výroku I. podľa § 388 CSP zmenil, v časti výroku I. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil; vo výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nedôvodne uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľských zmlúv uzavretých so žalovaným, z ktorých žalovanému bolo priznané plnenie na základe právoplatných a vykonateľných rozhodcovských rozsudkov, ktoré neboli zrušené a že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné priznať z dôvodu premlčania práva, je správny iba čiastočne.

8. Žalobkyňa na základe podanej žaloby v zmysle vykonanej zmeny na základe písomného podania doručeného súdu prvej inštancie dňa 22.3.2017 (č.l. 92), ktorú súd prvej inštancie pripustil uznesením z 2.10.2018 sp. zn. 7C/38/2016-190, sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia na základe skutkového tvrdenia, že so žalovaným uzatvorila štyri zmluvy o spotrebiteľskom úvere - zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500010822 zo dňa 27.3.2012, č. 8500010823 zo dňa 27.3.2012, č. 8500021686 zo dňa 19.2.2013 a č. 8500024158 zo dňa 19.4.2013, ktoré neobsahujú náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. vzhľadom na výšku úrokovej sadzby 70,01 %, ktorá je neprimerane vysoká a je v rozpore s dobrými mravmi, na dojednanú výšku RPMN, ako aj neplatne dojednanú výšku, počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, na základe čoho v zmysle § 11 citovaného zákona považuje uvedené spotrebiteľské úvery za bezúročné a bez poplatkov. Zároveň žalobkyňa na základe podania z 4.3.2019 (č.l. 298) rozšírila žalobu o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy č. 8500024158 zo dňa 19.4.2013, rozhodcovskej zmluvy č. 8500021686 zo dňa 19.2.2013, rozhodcovskej zmluvy č. 8500010822 zo dňa 27.3.2012, rozhodcovskej zmluvy č. 8500010823 zo dňa 27.3.2012 z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok.

9. Súd prvej inštancie v bodoch 14. - 18. správne považoval za preukázané zistenie, že vo všetkých uvedených spotrebiteľských úveroch bol už vydaný rozhodcovský rozsudok, pričom v spotrebiteľských úveroch č. 8500010822, č. 8500010823 a č. 8500021686 boli vydané rozhodcovské rozsudky Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/91, v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. Rozhodcovským rozsudkom vydaným Stálym rozhodcovským súdom Victoria, Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina č.k. RP-PC-2014/14-EK zo dňa 2.10.2015, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému plnenie vo výške 2.096,75 € s príslušenstvom týkajúci sa plnenia z úverovej zmluvy č. 8500024158, rozhodcovský súd rozhodoval už na základe zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

10. Pokiaľ bol vydaný rozhodcovský rozsudok na základe podmienok zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tento v sebe obsahuje ustanovenia, na základe ktorých aj bez zvýšenej iniciatívy procesnej strany - spotrebiteľa, ukladá rozhodcovskému súdu preskúmať ex lege spotrebiteľskú zmluvu, ako aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu (viď § 2 ods. 1, § 3 ods. 2, 3, 6 a 7, § 28 ods. 6, § 39 ods. 2, § 45 ods.1 písm. e/) a spotrebiteľovi priznáva ďalšie práva, ktoré môže v konaní o vydanie rozhodcovského rozsudku uplatniť (viď § 25 ods. 4, 5, § 28 ods. 5, 7 a ďalšie). Začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania nedáva možnosť rozhodovať už o tomto nároku na súde - začatie rozhodcovského konania v zmysle § 26 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. zakladá prekážku litispendencie - a v zmysle § 41 citovaného zákona, doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu (prekážka res iudicata). V danom prípade na základe výsledkov vykonaného dokazovania bolo zistené, že predmetné rozhodcovské rozsudky citované v bodoch 14., 15., 16., 17. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť a nebolo zistené,

že by žalobkyňa podala žalobu o zrušenie týchto rozsudkov v zmysle podmienok § 37 a § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. a § 45 a § 46 zákona č. 335/2014 Z.z. V zmysle uvedeného bol preto prvostupňový, ako aj odvolací súd z právoplatných a vykonateľných rozhodcovských rozsudkov vychádzať, najmä pokiaľ sa týka výšky priznaného plnenia v nadväznosti na ďalšie zaujaté právne závery.

11. Na základe doplneného dokazovania v odvolacom konaní vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uvádzaných žalobkyňou v podaniach, odvolací súd na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver na základe zmlúv o revolvingovom úvere č. 8500010822 zo dňa 27.3.2012, č. 8500010823 zo dňa 27.3.2012, č. 8500021686 zo dňa 19.2.2013 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže podmienky uvedené v § 9 ods. 2 písm. i), j), k) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (výška úrokovej sadzby a RPMN), boli dojednané v rozpore s hmotným právom, takéto dojednanie je potrebné považovať za neplatné, na základe čoho zákonodarca sankcionuje uzavretie zmluvy dodávateľa so spotrebiteľom tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ktoré okolnosti nastali aj v danej prejednávanej veci.

12. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že v úverových zmluvách uzavretých medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobkyňou ako spotrebiteľkou č. 8500010822 a č. 8500021686 bola dojednaná ročná úroková sadzba vo výške 70,01 % a v úverovej zmluve č. 8500010823 vo výške 70,02 %, pričom RPMN u úveru č. 8500010822 predstavovala hodnotu 66,12 %, u úveru č. 8500010823 66,13 %, u úveru č. 8500021686 70,11 %, kde okrem uvedeného výška RPMN požadovaná spotrebiteľom v časti 6 (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere) sa nezhodovala s výškou RPMN v časti 6 (Údaje o schválenom revolvingovom úvere).

13. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie poskytnutej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. V danom prípade výška dojednaného úroku z poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 70,01 % a 70,02 % vysoko presahuje hodnotu úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi fyzickým osobám v čase, keď zmluvy boli medzi žalovaným ako nebankovým subjektom a žalobkyňou ako spotrebiteľkou uzatvárané. V tomto čase podľa prehľadu Národnej banky Slovenska, výška úrokov poskytovaná peňažnými ústavmi fyzickým osobám u spotrebiteľských a ostatných úveroch na obdobie od 1 do 5 rokov, v roku 2012 predstavovala hodnotu 11,64 % a v roku 2013 12,98 % (údaje dostupné na webovej stránke Národnej banky Slovenska: www.nbs.sk - priemerné úrokové miery z úverov bánk). Z uvedených dôvodov odvolací súd vyvodil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyššie menované, náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. i) a j) boli dojednané neplatne, čo v danom prípade zákon sankcionuje tým, že poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov.

14. V priebehu konania žalovaný vzniesol proti uplatnenému nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia námietku premlčania, na ktorú bol prvostupňový, ako aj odvolací súd v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka prihlíadať.

15. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

16. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

17. Záver súdu prvej inštancie pri posudzovaní subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyjadrený v bode 26. odôvodnenia rozsudku, nie je správny. V súvislosti s posudzovaním začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné zhodnotiť: a) kedy sa oprávnený subjekt (v našom prípade spotrebiteľ) dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a b) kedy sa oprávnený subjekt (spotrebiteľ) dozvedel, kto sa na jeho úkor obohatil.

18. Zo spisového materiálu je zrejmé, že žalobkyňa uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na súde až na základe písomného podania, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 22.3.2017. Skutočnosť, že poskytnutý úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, je možné konštatovať už na základe pôvodného podania žalobkyne doručeného súdu prvej inštancie dňa 3.2.2016, ktorý možno považovať za deň, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj samotná výpoveď žalobkyne na odvolacom pojednávaní, v ktorom vysvetlila, ako sa so skutočnosťami ohľadom posúdenia poskytnutého spotrebiteľského úveru dozvedela. Od tohto momentu začala plynúť žalobkyni dvojročná subjektívna lehota na uplatnenie jej nároku na súde. Pokiaľ žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila na súde dňa 22.3.2017, jej nárok nemožno považovať za premlčaný. Žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých spotrebiteľských úverov, ako bolo uvedené v bodoch 12. - 14. tohto rozhodnutia, pričom v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka (veta pred spojovníkom „a“) jej vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie (v tzv. trojročnej objektívnej lehote), kedy plnila na základe spotrebiteľských zmlúv od 22.3.2017 späť do 22.3.2014.

19. Podľa prehľadu platieb zaslaných žalovaným a na základe výsledkov vykonaného dokazovania v odvolacom konaní vyplýva, že k zmluve č. 8500010822 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.360,70 € a žalobkyňou boli vykonané platby v celkovej výške 3.004,20 €. Rozdiel predstavuje sumu 1.643,50 €. Za obdobie od 22.3.2014 do 22.3.2017, kedy nárok nemožno považovať za premlčaný, žalobkyňa zaplatila sumu 1.547 €. Vzhľadom k tomu, že na základe rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-426/14-LP z 26.3.2014 bolo žalovanému priznané plnenie vo výške 1.589 €, ktorým rozhodnutím bol súd v civilnom sporovom konaní viazaný, žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnený vo výške 1.534,20 € nevznikol.

20. Podľa prehľadu platieb k zmluve č. 8500024158, žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1.226,16 € a z jej strany boli vykonané platby v celkovej výške 3.064,75 €. Rozdiel predstavuje sumu 1.838,59 €. Za obdobie od 22.3.2014 do 22.3.2017 žalobkyňa uhradila sumu 2.794,90 €. Vzhľadom k tomu, že rozhodcovským rozsudkom č. RK-PC-2014/14-EK z 2.10.2015 bolo žalovanému priznané plnenie vo výške 2.096,75 €, ktorým rozhodnutím bol súd v civilnom sporovom konaní viazaný, žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnený vo výške 1.503 € nevznikol.

21. Podľa prehľadu platieb k zmluve č. 8500010823, žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 860,90 € a z jej strany boli vykonané platby v celkovej výške 2.364,74 €. Rozdiel predstavuje sumu 1.519,94 €. Za obdobie od 22.3.2014 do 22.3.2017 žalobkyňa uhradila sumu 1.401,94 €. Vzhľadom k tomu, že rozhodcovským rozsudkom č. RK-PC-332/14-LP z 19.3.2014 bola žalovanému priznaná suma 966 €, z ktorého rozhodnutia odvolací súd vychádzal a pokiaľ v období, kedy nedošlo k premlčaniu práva žalobkyňa zaplatila sumu 1.401,94 € v rozdiel (vo výške 435,94 €) žalobkyni vznikol nárok na priznanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ žalobkyňa v tejto časti žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 970 €, odvolací súd vo vyššej časti žalobu zamietol.

22. Podľa prehľadu platieb, ako aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi odvolací súd zistil, že na základe úverovej zmluvy č. 8500021686 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.251,41 € a z jej strany boli vykonané platby v celkovej výške 3.004,20 €. Rozdiel predstavuje sumu 1.752,79 €. Za obdobie od 22.3.2014 do 22.3.2017 boli žalobkyňou vykonané platby vo výške 2.247,40 €. Vzhľadom k tomu, že na základe rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-1491/14-LP z 20.11.2014 bolo žalovanému priznané plnenie vo výške 2.018,40 €, ktorým rozhodnutím bol súd v civilnom sporovom konaní viazaný, žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnený vo výške 1.534,20 € nevznikol.

23. Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. ako vecne správny potvrdil. Je zrejmé, že pokiaľ rozhodcovské rozsudky citované v bodoch 14. a 17. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť, súd v civilnom sporovom konaní je takýmito rozhodnutiami viazaný a nie je oprávnený skúmať platnosť rozhodcovskej doložky dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Oprávnenosť súdu skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, resp. s jej neplatnosťou, je oprávnením vyplývajúcim z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení do 31.3.2017. Aktuálne svoje práva môže žalobkyňa realizovať len vo vzťahu k exekučnému konaniu vedenému na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Er/4197/2014 v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, resp. jej neplatnosťou k zmluve o úvere

č. 8500010822, pričom exekučné konanie vedené na exekučnom súde pod sp. zn. 18Er/4196/2014 v súvislosti s posudzovaním podmienok zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 8500010823 bolo ukončené vymožením pohľadávky. Z výsledkov vykonaného dokazovania prvostupňovým, ako i odvolacím súdom nebolo zistené, že by vo vzťahu k ostatným zmluvám o poskytnutí spotrebiteľského úveru bolo exekučné konanie žalovaným začaté.

24. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že vzhľadom k tomu, že žalobkyňa mala úspech iba v nepatrnej časti, žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)